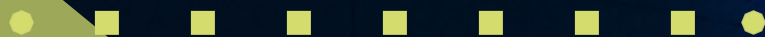


TRANS FORMED



Stručný biblický a pastorační úvod do
chápání transgenderu v měnící se kultuře

evangelical alliance
together making Jesus known



Poprvé vydáno ve Velké Británii 2018

**Evangelical Alliance 176
Copenhagen Street London
N1 0ST**

© Evangelical Alliance 2018

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této brožury nesmí být reprodukována nebo přenášena v jakékoli formě nebo jakýmkoli prostředky elektronickými či mechanickými, včetně fotokopírování, nahrávání nebo jakýmkoli systémem pro ukládání a vyhledávání informací, bez písemného souhlasu vydavatele.

S poděkováním Peteru Lynasovi jako hlavnímu autorovi. Zvláštní poděkování patří Revd Dr. Davidu Hilbornovi a poradní skupině Evangelical Alliance Theology Advisory Group.

Autor a vydavatel vynaložili veškeré úsilí, aby zajistili správnost externích webových stránek, e-mailových adres a návrhů zdrojů uvedených v této knize. Autor ani vydavatel neodpovídají za obsah ani trvalou dostupnost těchto stránek a zdrojů.

Pokud není uvedeno jinak, jsou citáty z Písma převzaty z Bible svaté, Nové mezinárodní verze anglické Copyright © 1979, 1984, 2011 Biblica. Použito se svolením Hodder & Stoughton Ltd, an Hachette UK company. Všechna práva vyhrazena. 'NIV' je registrovaná ochranná známka společnosti Biblica UK číslo ochranné známky 1448790.



Evangelická aliance

Evangelikální aliance sdružuje stovky organizací, tisíce církví a desetitisíce jednotlivců, aby dali poznat Ježíše.

Evangelical Alliance, která zastupuje své členy od roku 1846, je nejstarším a největším evangelikálním hnutím ve Spojeném království. Jsme sjednoceni v poslání a hlase a existujeme proto, abychom sloužili a posilovali činnost církve v našich společenstvích a v celé společnosti.

Upozorňujeme na významné příležitosti a výzvy, kterým dnes církev čelí, a snažíme se sdílet nové nápady, oslavovat osvědčené postupy a katalyzovat inovace v celém evangelikálním společenství i mimo něj.

Evangelikální aliance. Společnost s ručením omezeným registrovaná v Anglii a Walesu pod číslem 123448
Registrovaná charita č. Anglie a Wales: 212325, Skotsko: SC040576
Sídlo společnosti: 176 Copenhagen Street, Londýn, N1 0ST



Obsah



1	Proč právě toto? Proč právě teď?	05
2	Trans?	09
3	Co říká Bible?	10
4	Jak může církev pastoračně reagovat?	13
5	Věda, statistika, medicína a terapeutické zásahy	18
6	Právo, vzdělávání a svoboda projevu	23
7	Kulturní trendy	27
8	Závěry	29
9	Slovníček pojmů	30



1. Proč právě toto? Proč právě teď?

"Pokud jste se setkali s jednou transgender osobou, setkali jste se s jednou transgender osobou. Žádné dvě zkušenosti nejsou stejné."ⁱ

Ježíš měl rád lidi a diskutoval o problémech. Evangelia jsou plná příběhů o nejrůznějších lidech, kteří se s Ježíšem setkali a setkávají. Vyhledával některé z těch, kteří se ocitli na okraji společnosti, a udělal si na ně čas. Jeho láska neznala hranic, i když s těmi, s nimiž se setkával, ne vždy souhlasil.

Je důležité si uvědomit, že transgender není jen téma, o kterém se má diskutovat; vyvolává zásadní otázky týkající se identity lidí, kteří stejně jako my všichni potřebují být milováni. Všechny skupiny, které byly osloveny při přípravě tohoto materiálu, zdůraznily svou naději, že církev bude místem přijetí, i když ještě neví, jak odpovědět na všechny otázky, které jsou jí kladeny.

Termín "transgender" vznikl až v roce 1971 a "trans" (britský termín) až v roce 1996 ⁽ⁱⁱ⁾; nicméně existují historické záznamy o těch, kteří se identifikují s transgenderem.

jako třetí pohlaví, eunuchové nebo různými způsoby překračující hranice pohlaví. Navzdory této dlouhé historii se v posledních letech konverzace o transsexuálech rychle posunula a vyvolala nové problémy a otázky pro křesťany i ostatní.

Práva transsexuálů byla po mnoho let na okraji zájmu, což se projevovalo tím, že byla ztotožňována se související, ale odlišnou problematikou sexuální přitažlivosti - proto to T ve slově LGBT. Transgender se však nyní dostal do hlavního proudu.

V červnu 2015 se na obálce časopisu Vanity Fair objevila Caitlyn Jenner, která se přiznala k transsexualitě. Dánská dívka, film o Lili Elbe, jedné z prvních osob, které podstoupily změnu pohlaví, je dalším příkladem toho, že se toto téma dostává do hlavního proudu. Zákonodárci zde i jinde usilují o změnu zákonů, aby se umožnily lidem, aby se sami identifikovali, pokud jde o pohlaví, bez nutnosti chirurgické změny nebo lékařského zákroku.

Cílem tohoto krátkého úvodu je pomoci křesťanům, aby jako jednotlivci i shromážděná společenství začali transgenderu rozumět a dobře na něj reagovali. jednotlivcům a širšímu ideologickému hnutí. Má pomoci vypracovat naše křesťanské chápání toho, co to prakticky znamená být člověkem, soucitně a pravdivě. Při snaze o stručnost hrozí, že se ztratí nuance. Abychom se tomu vyhnuli, uvádíme na konci této příručky další zdroje.



Timův příběh

"Odcestoval jsem do Brightonu s tátou a vrátil se s novou mamou."

Tim je pastorem prosperující komunitní církve. V roce 2012 ho táta požádal o rozhovor. Bylo jasné, že je to vážné; jeho táta se potýkal se zdravotními problémy, které, jak Tim pochopil, souvisely se stresem. Myslel si, že mu táta chce říct, že je smrtelně nemocný.

Když seděli u kuchyňského stolu, podíval se táta Timovi do očí a řekl, že se celý život cítil jako žena uvězněná v mužském těle. Už nebude žít s Timem.

matkou a změnil si jméno ze Stephena na Stephanie (změněno kvůli anonymitě). Jeho otec mu vysvětlil.

proces života jako žena, užívání hormonů na změnu pohlaví a že po 6-12 měsících bude usilovat o operaci změny pohlaví. Tim netušil, že to přijde, a byl v šoku, ale jeho okamžitá reakce byla, že se musí vydat na cestu s tátou - že musí zůstat s ním.

Tim zjistil, že jeho máma už 34 let ví, že se jeho otec převléká za jiného muže. Sociální a lékařské služby je podporovaly 19 let kvůli psychickým problémům a snažily se podle jejich slov najít lék. Když Tim vše zpracovával, cítil vztek - že rodinu zklamal nejen táta, ale také podpůrné služby, které se nikdy nezabývaly těmi, na které by toto rozhodnutí mělo obrovský dopad.



Timova matka se cítila okradená o život, protože se rozhodla stát při něm ve všem, jen aby ji nakonec opustil. Žertovala: "Opustil mě kvůli jiné ženě - kvůli sobě." Za humorem se jí však obrátil svět vzhůru nohama, protože truchlila nad ztrátou někoho, kdo nebyl mrtvý, ale v mnoha ohledech byl mrtvý pro ni. Stále nechodí ven příliš často, ochromena strachem a studem. Timova sestra o tom odmítá mluvit nebo diskutovat.

Když se bavíme o jménech a zájmech, Tim se usmívá. "Je to složitě. Abychom Stephanii uctili, kdyby tu teď byla Stephanie, představil bych ji jako Stephanii, ale v kontextu rozhovoru nás tří bych řekl tatínek, protože to je především základ našeho vztahu. Je to můj táta, ale k uctění toho, kde se nachází, bych vždycky řekl, že tohle je Stephanie". Tim mluví o rovnováze mezi ctěním a potvrzováním - mluví o Stephanii, ale obecně v našem rozhovoru používá mužská zájmena.

Tim cestoval se svým otcem do Brightonu na operaci. Jeho humor se však objevuje, když o cestě přemýšlí: "Cestoval jsem do Brightonu s tátou a vrátil jsem se s novou mámou." Jeho táta má nyní ženský rodný list a pas. Ptám se Tima, jak pohodlně se jeho táta je nyní po několika operacích a šest let žije jako žena. "Nic se nezměnilo," "kromě svého fyzického vzhledu. Otázky týkající se identity a přijetí toho, kým je, zůstávají."

Tim má se svým otcem i nadále dobrý vztah. Pro Tima se jedná o napětí mezi milostí a pravdou. Jsou chvíle, kdy vede rozhovory o pravdě, a jsou chvíle, kdy vede rozhovory s milostí a drží svůj hněv a emoce na uzdě. Zůstává stálíci v tátově životě, protože rodina, přátelé i kolegové ho odmítli. Jen málo z těch, kteří ho znají nyní, ho znalo jako Štěpána.

Stephanie je věřící a říká, že požádal Boha, aby mu vzal trans, a když se to nestalo, rozhodl se, že to musí být pro něj. Zapojil se do řady věřících společenství a různými způsoby se angažoval, ale vždy s tím bojoval.

"Mým přáním je představit Ježíše způsobem, který by by lidé si Ježíše zamilovali, a tím i sami sebe."

Tim uvažuje: "Jsem přesvědčen, že není Božím plánem, záměrem ani přáním, aby někdo podstoupil operaci změny pohlaví. Vnímám to jako sebepoškozování na nejvyšší úrovni - emocionálně i fyzicky - změna vnějšího vzhledu v naději, že se tím změní ten vnitřní. Mým přáním je představit Ježíše tak, aby se do něj lidé zamilovali a v obrátit se. Naše identita je v Kristu - dokud to nezjistíte, budete se vždycky honit za vlastním ocasem."

Tim se zdráhá dávat rady - situace každého z nás je jiná. Pravda je důležitá, ale vždy musíme poskytnout laskavé přijetí - "Nejde o to, že bych musel měnit to, kdo jsem, ale nemohu vytvořit situaci, kdy moje reakce přeruší komunikační linii. Protože jakmile se komunikace jednou přeruší, je konec a někdy už není cesty zpět."



2. Trans?

Neexistuje jediná trans zkušenost. Nejlépe se chápe jako souhrnný pojem pro ty, kteří prožívají svou genderovou identitu odlišně od svého biologického pohlaví. V naší kultuře však panuje velký zmatek a nejednoznačnost. Za prvé, je užitečné rozlišovat mezi intersexuální a transsexuální zkušenostmi. Lidé, kteří se narodili s intersexuálními podmínkami, jsou diagnostikováni a léčeni odděleně od transgenderu a tyto dvě skupiny by neměly být směřovány. Zadruhé, pojem trans se používá k označení osob se zdravotním stavem - genderovou dysforií - a osob, které jsou součástí širšího ideologického hnutí. Je třeba rozlišovat dobré úmysly od špatných myšlenek.

Genderová dysforie je vzácný zdravotní stav, který se dříve nazýval porucha pohlavní identity. NHS ji uznává v případech, kdy "osoba pociťuje nepohodlí nebo úzkost z důvodu nesouladu mezi svým biologickým pohlavím a pohlavní identitou." (iii) Navzdory různým tvrzením o "vědeckých důkazech" neexistuje žádná jednotná představa o tom, jak nebo proč k genderové dysforii dochází, ani jasná diagnostická kritéria. Diskutuje se však o tom, kolik lidí je postiženo; ve Spojeném království je přibližně 15 000 pacientů s pohlavní identitou - to představuje 0,02 procenta populace (iv)

Určitý stupeň genderové inkongruence může být krátkou fází nebo trvat mnohem déle, ale inkongruence nebo nesoulad není dostatečný k tomu, aby způsobil takovou míru trápení, která je nutná pro diagnózu genderové dysforie. Osoba se může prezentovat jako transgender nebo si zachovat své rodné pohlaví.

Transgenderové ideologické hnutí je silně ovlivněno queer teorií a předchozími ideologickými závazky ohledně ohebnosti pohlaví. Člověk nemusí zažívat dysforii ani mít v úmyslu trvale se změnit, aby se mohl nazývat trans. Hnutí je podporováno lidmi, kteří nejsou trans, tzv. spojenci. Hnutí trans se promítlo do otázek týkajících se politiky identity a vedlo k tomu, že ti, kteří s ním nesouhlasí, jsou "bez platformy".

Jak hnutí roste, zahrnuje mnoho protichůdných myšlenek. Například pokud má někdo mužské genitálie, ale cítí se být ženou, dává tento nesoulad smysl pouze v binárním přístupu založeném na dvou odlišných kategoriích - muž a žena. Osoba, která se označuje za nebinární, však odmítá kategorie muž a žena a/nebo vnímá pohlaví jako spektrum. Pokud je gender spektrum, nikoli binární, pak je každý člověk trans. Nebo alternativně, neexistují žádní trans lidé. Existují lidé, kteří se identifikují jako transgender, který odmítá část širšího ideologického hnutí.

Jazyk používaný v rozhovorech o trans je nesmírně důležitý, neustále se mění a jeho význam je různý a může být sporný. Některé z klíčových pojmů jsme shromáždili ve slovníčku na str. 30.

3. Co říká Bible ?

Existuje omezený počet biblických pasáží, které se dotýkají trans. Deuteronomium 22,5 a 1. Korintským 6,9 hovoří o převlékání a o těch, kteří se zženštili, aby přitahovali jiné muže.

Matouš 19,12 hovoří o třech různých typech eunuchů, o těch, kteří se tak narodili (intersexuálové), o těch, kteří se tak stali (kastrovaní), a o těch, kteří žijí v celibátu pro Království. Širším kontextem je diskuse o manželství, v níž Ježíš připomíná tazateli, že jsme stvoření jako "muž a žena" k Božímu obrazu. Tato pasáž je příkladem toho, jak Ježíš zachovává Boží vzor a zároveň v našem myšlení vytváří prostor pro lidi a situace, které do tohoto vzoru přesně nezapadají.

Filipovo setkání s etiopským eunuchem v 8. kapitole je důležitým příběhem o zapojení lidí na okraji společnosti do naplňování velkého poslání. Tento muž je popsán jako Etiopan, pravděpodobně pohan, a osoba, která nezapadá do binárního chápání pohlaví. Vracel se z chrámu, kde pravděpodobně nebyl vítán při bohoslužbě z žádného z výše uvedených důvodů. Cestou domů se však setkává s Bohem (text ho označuje jako "on").

Izajáš 56,4-5 mluví o eunuchech a je dalším příkladem přijetí outsiderů, což povzbuzuje dnešní církve, aby vytvořily prostor pro lidi na okraji společnosti a zároveň povzbuzovaly k poslušnosti.

Velký příběh

Vaughan Roberts v knize *Transgender* aplikuje klasickou biblickou strukturu na složité transsexuální otázky dnešní doby. Vyprávění o **stvoření** hovoří o dvou odlišných a kompatibilních biologických pohlavích. Identifikace mezi pohlavími je problémem, protože narušuje stvořitelství řád muže a ženy. Žijeme v **padlém** světě, kde ne každá biologická nebo psychologická zkušenost je odrazem Boží vůle. V rámci tohoto vyprávění je genderová dysforie chápána jako důsledek života v padlém světě, nikoli jako důsledek osobní morální volby.

Byl nám nabídnut dar **vykoupení** skrze Ježíšovu smrt, vzkříšení a nanebevstoupení. Tělesná povaha vzkříšení potvrzuje důležitost lidského těla. Když budeme i nadále žít v padlém světě, budeme zápasit mezi svými touhami a Boží vůlí. Bůh nás nezachraňuje před utrpením, ale vykupuje nás skrze ně. V novém nebi a nové zemi se budeme těšit z **obnovy** našich těl a myslí. Jak poznamenává Oliver O'Donovan, "mužskost a ženskost navždy definuje důležitý aspekt vztahu, který má Kristus k nám všem, ke své církvi"^(v) dále poznamenává, že "to, jak se naše individuální

pohlavní identity se projeví v eschatonu, není zjeveno, ale Bůh chce, abychom o svém vztahu s Ježíšem navždy přemýšleli prostřednictvím analogie monogamního, mužsko-ženského vztahu^(vi).

V rámci této širší struktury je třeba zvážit některé klíčové myšlenky týkající se transgenderu.

Tělo - Tělo má v biblickém textu a křesťanském chápání velký význam od stvoření, přes stvoření a vtělení až po vzkříšení a nanebevstoupení. Biblický text potvrzuje fyzické rozdíly mezi mužem a ženou, protože každý z nich je stvořen jinak. Těla nejsou pouhými věcmi, které obýváme, ale nedílnou součástí našeho "bytí ve světě", našeho "byť ve světě". kdo jsme. Jako křesťané jsme chrámy Ducha svatého (1. Korintským 6,19).

Pohlaví - První zmínka o člověku rozlišuje mezi mužem a ženou. Jsme osoby, ale ne pouze osoby. Na základní úrovni jsme muži a ženy.

Bůh tedy stvořil lidi ke svému obrazu, k obrazu Božímu je stvořil; stvořil je jako muže a ženu. (Genesis 1,27).

Binární "muž" a "žena" z 1. knihy Mojžíšovy se v 1. knize Mojžíšově 2:23 mění na podstatná jména "muž" ("ish") a "žena" ("ishshah"), která se vztahují na Adama a Evu. V celé Bibli je biologické pohlaví binární a nedílnou součástí osobnosti - biologické pohlaví by mělo odhalovat a určovat pohlaví.

[Jak poznamenává Andrew Sloane v knize *Marriage, Family and Relationships* (Manželství, rodina a vztahy): "Intersex by měl být pravděpodobně vnímán jako nápis porušenosti padlého světa na konkrétních lidských tělech." [V knize *Marriage, Family and Relationships* (Manželství, rodina a vztahy)].

a tedy *postižení*, vzhledem k tomu, jak komplikuje biologii reprodukce^(vii)].

Ačkoli je naše chápání "genderu" také formováno společností, není to pouhý sociální konstrukt. Bůh zobrazuje existenci muže a ženy jako nezbytnou součást svého stvořitelského plánu. Rozdělení na muže a ženu je označením jak základní skutečnosti (protože naše mužskost a ženskost hrají roli v odrazu Božího obrazu), tak našeho budoucího osudu (až se uskuteční manželství Krista a jeho nevěsty, církve^{1. viii}) Viz Ef 5,21-33.

Kulturní versus biblické normy - Zatímco někteří lidé v naší kultuře zpochybňují samotnou představu o tom, co je to být mužem nebo ženou, existuje také užitečná kritika některých genderových stereotypů. Musíme pochopit, co Bible myslí tím, že jsme stvořeni jako "muž a žena", a ne bezděčně přijímat stereotypy společnosti o pohlaví a genderu. Být chlapcem má jen málo společného s tím, že si chodíme hrát ven a zažíváme dobrodružství, a být dívkou nezávisí na tom, zda zůstává v bezpečí uvnitř a hraje si s panenkami.

Individualismus a ideologie - Žijeme v hluboce individualistické kultuře, která má své kořeny v osvícenství. Individualismus spojený s touhou po autenticitě je silným proudem v transgenderovém hnutí. Konečný cíl je pro mnohé jednoduchý; měli bychom mít možnost svobodně se definovat tak, jak chceme,

Ani příroda nebo naše tělo nám v tom nemohou zabránit. Otázka se přesunula od "Kdo jsem?" k "Za koho se považují?". Tento způsob klade důraz na volitelnost před danostmi a proměnlivost před stabilitou^(ix)

Gnosticismus - Gnosticismus je starobylá myšlenka, která má kořeny v dálněvýchodní mystice. Jedná se o složitý koncept, který si nárokuje zvláštní přístup založený na tajných znalostech, ale v zásadě považuje hmotu a těla za padlé a podřadné. Tuto myšlenku můžeme vidět ve výrocích transgenderu transsexuálů kolem myšlenky "skutečného já" uvězněného v nesprávném těle - názor, že vnitřní já je prvořadé a člověk může svobodně utvářet své tělo tak, aby odráželo jeho vnitřní já.

Pavel se ve své době zabýval důsledky gnosticismu. Patřila k nim sexuální licence - pokud je tělo nedůležité, mohu si s ním dělat, co se mi zlíbí; a askeze - pokud je tělo nedůležité, měl bych se k němu chovat tak, jak chci. přísně. Místo toho Pavel v 1. Korintským 6 jasně stanovil, že tělo je "chrámem Ducha svatého", a proto bychom měli "ctít Boha [svým] tělem".

Každá forma křesťanství, která znehodnocuje tělo a fyzické stvoření obecně, je hluboce problematická. Tyto myšlenky mají spíše s gnosticismem nebo starořeckým platonismem než s následováním Ježíše. I když se všichni musíme potýkat s oživením těchto starověkých myšlenek v současné kultuře, budou vyvolávat zvláštní problémy u těch, kteří se snaží žít biblicky s genderovou dysforií.



4. Jak může církev pastoračně reagovat?

Jakákoli odpověď nabídnutá někomu, kdo zápasí s otázkami týkajícími se transgenderu a víry, by měla být zakořeněna teologicky, ale orientována pastoračně. Mnozí lidé, kteří se potýkají s transgenderovou identitou a vírou, se potýkají s problémy studu, izolace a odmítnutí. Klíčové otázky často zní: Kdo jsem a kam patřím? Církev má příležitost nabídnout podporu a přátelství těm, kteří bojují ve světě, který obvykle nabízí zmatek, marginalizaci a často i osamělost. Někdy se při snaze poskytnout

"správnou" teologickou odpověď, může církev propásnout příležitost být přátelským společenstvím. Potíže mohou nastat, když se teologická/ideologická odpověď dává v osobní/pastorační situaci a naopak.

Mark Yarhouse

Mark Yarhouse^x, klinický psycholog a křesťan, popisuje tři různé optiky, kterými lze nahlížet na problémy týkající se genderové identity:

1. *Rámec integrity*

Tento pohled zdůrazňuje posvátnou integritu mužskosti a ženskosti ve stvoření a důležitost jejich kompatibility. Biologické pohlaví člověka je podstatným aspektem jeho osobnosti a jeho narušování je popřením něčeho posvátného. Obavy se týkají "popření integrity vlastního pohlaví a zjevného pokusu o narušení posvátného obrazu mužskosti a ženskosti vytvořeného Bohem"^{xi}.

2. *Rámec postižení*

Tento pohled tvrdí, že genderová dysforie je nemorální, duševní postižení, při němž pohlaví a gender nejsou v souladu, a proto je třeba k nim přistupovat se soucitem. Nabízí se analogie s člověkem trpícím depresí nebo úzkostí; o jeho emočním stavu nemluvíme jako o morální volbě, ale jako o stavu, který se projevuje v důsledku pádu. Člověk může v reakci na symptomy nebo celkový přístup k léčbě učinit rozhodnutí, která mohou mít etický nebo morální rozměr, ale svůj stav si nevybral a není za něj morálně odpovědný.

3. *Rámec rozmanitosti*

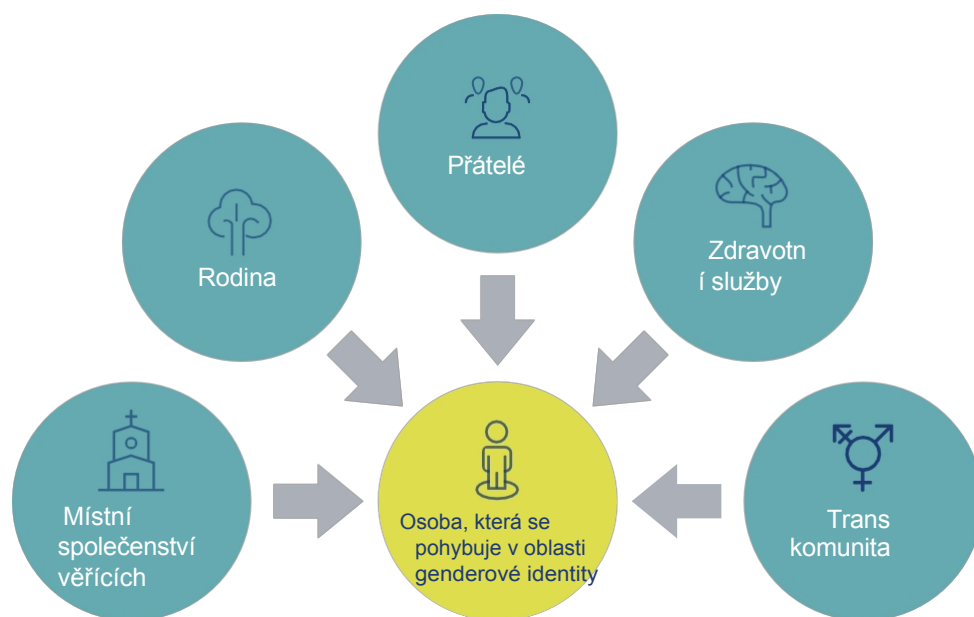
Z tohoto pohledu jsou transgenderové problémy považovány za něco, co je třeba oslavovat a ctít jako součást normální lidské rozmanitosti. Pro mnoho translidí je to odpověď na otázky identity a komunity a pomáhá jim to cítit se přijímanými. V nejsilnější podobě se zastánci tohoto rámce snaží o úplnou dekonstrukci pohlaví a genderu. Slabší formy však mohou pomoci potvrdit zkušenost člověka a poskytnout mu smysl a společenství.

Mezi zdravotnickými pracovníky a v širší kultuře se rámec diversity stává dominantním. a stále více určuje programy veřejné politiky. Krokem k rozvoji diferencované křesťanské odpovědi, která by sloužila jako podklad pro praxi, je pastorační péče.

a angažovanosti ve veřejné politice, Yarhouse navrhuje **integrovaný rámec pro** chápání genderové dysforie, který by se vyhnul vzájemnému mluvení, uznal složitost, čerpal z toho nejlepšího, co jednotlivé rámce nabízejí, a nabízel výrazně křesťanské zdroje. Integrovaný rámec vybízí církevní vedoucí a další osoby k tomu, aby:

- Zachovávejte respekt k integritě pohlavních rozdílů a podporujte opatrnost při zvažování nejinvazivnějších zákroků; pokud je to možné, usilujte o moudrost a zralost ve světle křesťanského pohledu na pohlaví a gender.

- Reagujte s empatií a soucitem při zvládání pohlavní dysforie identity - snažte se zvážit co nejméně invazivní způsoby zvládání dysforie.
- Nabízejte příležitosti k utváření smyslu identity v rámci komunity - pomozte osobě najít místo v širší komunitě podpory, příbuzenské síti, která potvrzuje hodnotu osoby, a pomáhejte jí při společném procházení tímto terénem.



Naší úlohou je být jedním z řady hlasů, které promlouvají do života translidí. Pokud se pastoračně setkáváte s trans osobou, bude důležité pochopit, kdo jsou tyto další hlasy a na koho se můžete obrátit. Některé z nich jsou zaznamenány v následujícím schématu. Hlasem ze zdravotnických služeb by například mohla být CAMHS, která zahrnuje řadu služeb pracujících s dětmi a mladými lidmi, kteří mají potíže s emočním stavem nebo chováním. Je dobré pořizovat si poznámky a záznamy ze schůzek pro případ, že by později vznikly obavy, a zajistit, aby byly případně zapojeny i další služby.

podpora byste si
přál od církve?

ne mě jen odsuzovat. Ne, je důležité
vidět, že Bůh nezachraňuje
někoho od rakoviny nebo schizofrenie nebo
[poruchy pohlavní identity]... ale naučte se
dovolit, aby váš soucit překonal váš strach a
odpor." xii

Ježíš u studny

Jan 4, který popisuje úžasné setkání Ježíše se ženou u studny, je modelem setkání s těmi, kdo se cítí být odstrčeni na okraj společnosti, a služby jim.

Soucit - Ježíš je při setkání se ženou u studny soucitný a vychází jí vstříc v její nouzi. Soucit nás vede k tomu, abychom se s lidmi setkávali v jejich potřebách a respektovali jejich zvolenou identitu, aniž bychom s ní nutně souhlasili. Uznává složitost genderové záměny a nabízí to, co křesťanský psycholog Mark Yarhouse nazývá "vztahově silnou" reakcí, která jde po boku těch, kdo trpí.

Celistvost - U studny dochází také k setkání s pravdou - k momentu Božího zjevení - ohledně rodinného stavu ženy. Ježíš říká: "Skutečnost je taková, měla jsi pět manželů a muž, kterého máš nyní, není tvůj manžel. To, co jste právě řekla, je **pravda**." Ježíš rychle přechází od soucitu k poctivosti a jemně vyzve ženu, aby se vyjádřila ke svému životu; cesta, která nám může trvat mnohem déle.

Vykoupení - Ve vztahu s transgenderovou osobou bychom se měli snažit povznést nad kulturní války o pohlaví a gender a přitáhnout dotyčného k proměňujícímu působení a moci Ježíše a Ducha svatého. Setkání ve 4. kapitole Janova evangelia nakonec vede k vykoupení vztahu; žena je proměněna a utíká, aby o Ježíši řekla celému městu.

Učednictví

"... transgenderová revoluce představuje jednu z nejtěžších pastoračních výzev, kterým bude tato generace křesťanů čelit".

Dr. R. Albert Mohler^{xiii}

Zdůraznili jsme, že je důležité, aby církve poskytovala transgenderovým osobám přijetí, ale jak vypadá cesta učednictví pro danou osobu a celou církev?



Sára zažila genderovou dysforii ve velmi mladém věku - její biologické pohlaví a genderové prožívání nebyly v souladu. Sára se narodila jako biologický muž. Prodělala transformaci a užívala hormony na křížení pohlaví. Setkáte se se Sárrou a ona vám jako křesťanka řekne: Možná jsem zhřešila tím, co jsem udělala, vím jen, že jsem v té době cítila takové trápení. Pak se vás zeptá - co byste chtěl, abych udělala teď?^{xiv}

Láska

Andrew Walker v knize *God and the Transgender Debate* zdůrazňuje, že je důležité vnímat transgender lidi jako své bližní a milovat je.^{xv} Láska podporuje důstojnost a vnímá každého jako nositele Božího obrazu.

To znamená, že se musíme postavit na obranu těch, kteří jsou šikanováni nebo zneužíváni pro svou odlišnost. Nezáleží na tom, zda s něčím způsobem života souhlasíme; musíme bránit vnitřní hodnotu každého člověka.

Láska vyžaduje empatii a soucit - naslouchání a porozumění jinakosti a výzvě

k identitě někoho jiného. Skupiny, jako je Living Out^(xvi) pomáhají církvi pochopit a sloužit těm, kteří prožívají přitažlivost ke stejnému pohlaví. Bude důležité, aby vznikaly podobné skupiny, které budou pomáhat vést v oblasti trans. Láska je pravdivá a povede k obtížným rozhovorům vzhledem k důležitosti, kterou Bible přikládá sexu a tělu. Láska je však také trpělivá a laskavá.

Andrew Walker to vyjadřuje takto: "Ačkoli to může přinést nové rozhovory a zkušenosti, mnozí z nás nepochopí, znamená služba lidem s genderovou dysforií procházet s každou vzácnou duší, která může projít léty psychologických údolí.

...Pouze křesťané, kteří jsou dostatečně pokorní, aby si uvědomili svou vlastní zlomenost, budou schopni jít s lidmi v zápasech, které se zdají být velmi odlišné od jejich vlastních."^{xvii}

Když se Evangelikální aliance v roce 2000 poprvé zabývala touto oblastí, došla naše zpráva k závěru, že není možné změnit pohlaví člověka ^(xviii) Operace změny pohlaví nebyla považována za normální a platnou možnost pro lidi, kteří zažívají genderovou dysforii. Zpráva také upozornila na nedostatek dlouhodobých výzkumů, pokud jde o výsledky - tato situace přetrvává dodnes.

Pojmenování

Jednou z nejspornějších otázek může být to, jak transgenderovou osobu pojmenovat a jaké osobní používat zájmena. Pojmenování je v Bibli nesmírně důležitým úkonem a naše kultura stále uznává sílu jmen. V trans komunitě jsou jména důležitou součástí identity, například deadnaming je výraz pro oslovení někoho, kdo si změnil jméno, jeho dřívějším jménem.

Může být užitečné uvědomit si rozdíl mezi jmény a zájmeny. Mnoho lidí má jiné jméno, pod kterým jsou známí, a člověk si může legálně změnit jméno z mnoha důvodů. Zatímco zájmena mají mnohem jasnější souvislost s pohlavím. Trvání některých translidií na oslovení "ze", "zir" nebo "oni" může tento problém ještě zhoršit. Stále více se také uznává, že "nucení" někoho k používání určitého zájmena má dopad na svobodu projevu ^(xix).

Křesťané se v této otázce neshodnou. Někteří se domnívají, že rovnováha mezi milostí a pravdou je dosažena tím, že se používá preferované jméno osoby, ale ne zájmena. Jiné vede zdvořilost k tomu, aby používali jméno a preferované zájmeno transgenderové osoby. A konečně integrita znamená, že někteří považují jakékoli používání preferovaných jmen nebo

zájmen vede ke zmatení a nakonec vede k jejich účasti na podvodu a jeho udržování.

Při zvažování, zda používat preferované jméno nebo osobní zájmeno osoby, stojí za zamyšlení čtyři otázky:

- 1. Kontext** - váš přístup může ovlivnit věk osoby a povaha vztahu. Rodič pětiletého dítěte může chtít dítě, které zkouší nové nápady, zatlačit a usměrnit. Zatímco někdo, kdo se poprvé setkává s trans osobou po operaci, pravděpodobně nebude znát nic z její historie, včetně jejího předchozího jména, a možná ani nebude vědět, že je trans.
- 2. Zákony** - Pokud zastáváte veřejnou funkci, např. učitele nebo lékaře, můžete se dopustit porušení zásad na pracovišti nebo se provinít diskriminací, pokud osobu neoslovíte jejím novým jménem. Osoba si také může legálně změnit své "známé" jméno, pokud to není jejím záměrem. Osoba si také může změnit jméno prostřednictvím listiny, čímž se její nové jméno stane legálním.
- 3. Vztah** - Nepoužívání něčího preferovaného jména ztěžuje, ne-li znemožní další konverzaci.
- 4. Důslednost** - pokud odmítneme používat jméno transsexuála, měli bychom důsledně odmítnout i používání jiných jmen, která odkazují na světonázor, náboženství nebo ideologii, kterou můžeme používat. s nimiž nesouhlasíme - např. používání jména Cassius Clay místo Mohammad Ali, které si boxer změnil na znamení své svobody a věrnosti islámu. ^{xx}



Identita a ideologie

Problémy mohou nastat, když se lidé snaží pastoračně reagovat na ideologické argumenty nebo teologicky a abstraktně reagovat na člověka, který stojí před nimi a potřebuje pastorační odpověď.

Musíme pečlivě přemýšlet o tom, jak pastoračně reagujeme na člověka před námi, a pokud mu nevyjdeme vstříc tam, kde se nachází, téměř jistě to omezí další rozhovor. To však nevylučuje přemýšlet a diskutovat obecněji o úloze jazyka. Vzhledem k významu jazyka a jeho síle a vlivu jsou pokusy o jeho ovládnutí

problematické. Jedna věc je oprávněně omezovat nenávistné projevy, jiná věc je nařizovat, jak má někdo mluvit o jiném člověku. (Otázkou svobody projevu se dále zabývá šestý oddíl).

Křest a liturgie

Církve budou muset dojít k vlastním závěrům ohledně křtů a specifických liturgií. Anglikánská církev nedávno diskutovala o zavedení liturgie u příležitosti přechodu člověka. Ti, kdo o tuto změnu usilují, chtějí reagovat na "potřebu transgenderových osob být potvrzeny po jejich dlouhém, strastiplném a často složitém procesu přechodu".^{xxi)} Vzhledem k výše uvedeným teologickým úvahám by to bylo hluboce problematické. Stojí však za to dopředu promyslet, jak reagovat na žádost o křest od někoho, kdo je transgender. Zatímco mnoho církví bude chtít nabídnout

místo přijetí, křest osoby v(k)její trans identitě bude vnímán jako akt potvrzení a/nebo konfirmace. Může být moudré dohodnout se na zásadách předem, než je začít připravovat v reakci na individuální žádost.

Praktické kroky

Důležitou součástí přijetí poskytovaného církvemi a charitativními organizacemi bude zajištění **toalet**, které budou jasně přístupné transsexuálům. Umístění nápisu "Toaleta - přístup pro všechny" na jednotlivé bezbariérové toalety považovala řada trans skupin za užitečné. konzultovaných skupin. Neexistuje jediné přijatelné řešení a je důležité si uvědomit, že pokud se na bezbariérovou toaletu použije značení, mělo by být označení pro osoby se zdravotním postižením stále zřetelné.

Pokud jde o **šatny a rezidenční prostory**, nejlepší radou je projednat tuto záležitost s dotýčnými osobami. Mladí lidé, kteří neprošli přechodem, užívají léky blokující pubertu, nebo ti, kteří jsou v procesu přechodu, se mohou cítit pohodlněji v soukromém pokoji nebo alespoň v soukromé koupelně. Často lze dosáhnout přizpůsobení, které bude vyhovovat všem. (Zákon umožňuje organizacím rozlišovat na základě pohlaví ve vztahu k koupelně a ubytování, takže organizace může trvat na tom, že ženské toalety mohou používat pouze biologické ženy.)

5. Věda, statistika, medicína a terapeutické zásahy

Trans identita je složitá oblast, v níž je výzkum stále ještě v plenkách a spolehlivé údaje jsou omezené. statistických údajů. Kolem vědeckého a lékařského chápání genderu se také vedou významné debaty.

První zásadou lékařské etiky je "především neškodit" - to znamená, že musíme zajistit, aby jakákoli "léčba" nebo intervence neměla nepředvídané nebo nezamýšlené vedlejší účinky, které by mohly způsobit více škody než užítku. Lord Winston, který je lékařem a profesorem, vyjádřil v rozhovoru pro rozhlasovou stanici Radio 4 obavy z "příšerných" výsledků, s nimiž se setkává mnoho lidí, kteří si změni pohlaví. ^{xxii} poznamenal, že "základy" toho, proč jsou lidé transsexuální, nejsou dostatečně pochopeny - zatím nevíme dost o tom, co se děje v kognitivním vývoji dětí, který způsobuje jejich genderový diskomfort.

Dále nemáme dostatek spolehlivých údajů, abychom riskovali vystavení stále většího počtu dětí nevyzkoušeným a neověřeným zásahům, jako jsou hormony, které oddalují nebo "blokuji" pubertu. Nedávný vědecký přehled "extrémně omezených důkazů" dospěl k závěru, že samotné hormonální blokátory podávané dětem před

Nezdá se, že by tyto látky, které jsou podávány dětem v pubertě, "zmírňovaly pohlavní dysforii"^{xxiii}. Přehled rovněž zdůraznil nedostatek dlouhodobých údajů o účincích a důsledcích těchto látek.

těchto zásahů nebo jejich psychosociálního dopadu na vývoj mladého člověka.

Richard Horton, šéfredaktor časopisu Lancet, kritizoval stav vědeckého výzkumu obecně slovy: "Případ proti vědě je jednoduchý: velká část vědecké literatury, možná polovina, může být jednoduše nepravdivá. Věda, postižená studiemi s malými vzorky, nepatrnými účinky, neplatnými průzkumnými analýzami a zjevnými střety zájmů, spolu s posedlostí sledováním módních trendů pochybného významu, se obrátila směrem k temnotě." ^{xxiv} Vzhledem k chudobě výzkumu v této konkrétní oblasti, podpořené intenzitou vášní ze strany zastánců kampaní na všech stranách, musí být každý ostražitý vůči prostoru pro falešná tvrzení založená na pochybných vědeckých poznatcích.

Intersex

Je důležité opět rozlišovat mezi těmi, kteří jsou diagnostikováni jako intersexuálové. Jen malá část populace se narodí s intersexuálním onemocněním - to znamená, že se narodí s intersexuálním onemocněním.

má nejednoznačné chromozomy, pohlavní žlázy nebo genitálie, a proto je nelze snadno určit jako muže nebo ženu. Někteří se pokoušejí nadsadit počty intersexuálních osob, aby se pokusili dokázat, že pohlaví se nachází na jakémśi spektru, a to tak, že k nim připočítávají jakoukoli anomálii pohlavního vývoje bez ohledu na to, zda je pohlaví dané osoby nejednoznačné.

Řešení vzácného intersexuálního stavu je často obtížné a složité a lidé s intersexem musí být v křesťanských církvích chápáni, přijímáni a podporováni. Lékaři ve spolupráci s rodiči často rozhodují o nejpravděpodobnějším nebo nejvhodnějším pohlaví pro výchovu dítěte, ale okolnosti jsou často složité a pro dotyčné osoby bolestivé. Chirurgické zákroky se v mladém věku omezují na minimum, i když může být nutná korekční operace, jak se člověk dozrává. Většina intersexuálních lidí se nepovažuje za transsexuály a naprostá většina transsexuálů se nerodí s nejednoznačnými genitáliemi nebo jinými nejasnostmi ohledně biologického pohlaví.

Tyto dva stavy jsou ve skutečnosti oddělené a neměly by se směřovat.

Genderová dysforie

Genderová dysforie je "výrazný nesoulad mezi prožívaným/vyjádřovaným pohlavím a přiřazeným pohlavím at
trvajícím nejméně 6 měsíců"^(xxv).

- Studie naznačují, že přibližně 1 z 10 000 mužů a 1 z 30 000 žen zažívá genderovou dysforii^(xxvi).
- Děti si uvědomují svou pohlavní identitu mezi 2. a 4. rokem života, a tak se pohlavní dysforie může rozvinout již v relativně nízkém věku.
- O příčinách dysforie nepanuje shoda, ale mohou k ní přispívat genetické, neurovývojové a psychosociální faktory.
- Klinické zkušenosti Marka Yarhouse, předního křesťanského psychologa, naznačují, že skutečná genderová dysforie není volbou. Ti, kdo ji zažívají, ji obvykle považují za stresující a často izolovanou, protože jí dobře nerozumějí.
- Komentáře Jamese Barretta, jednoho z předních britských konzultantů v oblasti genderové dysforie, z roku 2011 ukazují, jak rychle se tato oblast mění. Poznamenal, že míra výskytu genderové dysforie se zdá být stabilní a stálá. Léčbu popsal jako "drastickou a nevratnou" a poznamenal, že "nejméně jistá diagnóza je ta, kterou stanoví pacient, a to bez jakéhokoli vzdělání nebo objektivit".^(xxvii) Od doby, kdy Barrett publikoval svůj článek, došlo k výraznému posunu, počet odeslaných pacientů se zvýšil. rapidně zvýšil, pohled na osobu je považován za ústřední a přibývá operací na změnu pohlaví.

Terapeutické intervence

Zkoumají se tři široké intervence:

1. Upřednostnit pohlavní identitu osoby změnou jejího těla tak, aby této identitě odpovídalo, a to prostřednictvím hormonů, prsních vaziv nebo chirurgického zákroku.
2. upřednostňovat biologické pohlaví osoby, která podporuje psychologickou léčbu nebo poradenství zaměřené na změnu jejího pocitu pohlavní identity.
3. Podpořte osobu v jejím prožívání rozporuplných emocí.

Publikace NHS o klinikách zaměřených na genderovou identitu uvádí, že "v současné době neexistují žádná dohodnutá měřítka úspěšnosti ani měřítka výsledků pro pacienty. To činí určování dobré péče o pacienty... velmi obtížným^{xxxviii}.

Byly vyjádřeny obavy, že trans osoba se může zaregistrovat u praktického lékaře pod svým novým pohlavím, aniž by byla uvedena jakákoli poznámka o jejím rodném pohlaví. To by mohlo vést k tomu, že pacienti nebudou součástí automatických screeningových programů souvisejících s biologickým pohlavím (např. stěry z děložního čípku), což by mělo značné negativní důsledky.

U dospělých pacientů Yarhouse upřednostňuje pomoc pacientům s genderovou dysforií smířit se s jejich rodným pohlavím, pokud je to možné. Pokud se to nepodaří, doporučuje co nejméně invazivní postup.

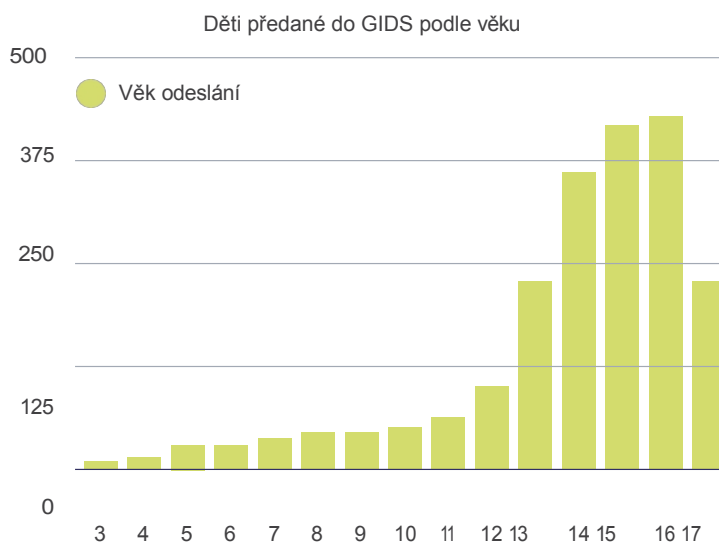
Děti a mladí lidé

Za zmínku stojí dva hlavní trendy. Zaprvé, za posledních šest let došlo k téměř tisíci procentnímu nárůstu počtu dětí, které se obrátily na Tavistockovu kliniku pro děti a dospívající s genderovou diagnózou.

Za druhé, zatímco v minulosti byly děti s diagnózou genderové dysforie převážně mužského pohlaví (58 % v letech 2009-2010),

Téměř 70 procent odeslaných pacientů v letech 2016-17 se narodilo jako ženy^{xxix}. celkový počet odeslaných pacientů však zůstává nízký.

Většina dětí, které byly v letech 2016-17 odeslány do poradny pro genderovou identitu v Tavistock Centre, byla starší 13 let, přičemž nejčastější věk byl 15 a 16 let. Nejsou k dispozici informace o tom, u kolika z nich byla diagnostikována genderová dysforie. Někteří odborníci zaznamenali novou prezentaci genderové dysforie, která se objevuje po začátku puberty bez předchozího náznaku pohlavní zmatení nebo neštěstí. Tento nedávný vývoj byl označen jako Rapid Onset Gender Dysphoria a týká se převážně dospívajících dívek. Jedná se o novou a spornou oblast, která je však studie poukazuje na vysoký výskyt vlivu internetu a vrstevnické skupiny, kdy se několik dospívajících dívek v rámci přátelské skupiny společně "přiznává" k transgenderu. ^{xxx}Trans komunita odmítá domněnku o sociálních nebo kulturních faktorech, které zpochybňují představu vrozenosti, což ztěžuje ospravedlnění lékařského zásahu.



Intervence u dětí

Intervence vyžaduje správnou diagnózu a v mladém věku může být obtížné ji určit. Je pozoruhodné, že u dětí a dospívajících s autismem je sedmkrát vyšší pravděpodobnost, že budou genderově nekonformní, než u ostatních mladých lidí^(xxxix). pro pochopení této souvislosti se provádí další výzkum.

Deník The Times vedl rozhovor s Dr. Polly

Carmichaelovou, klinickou psycholožkou, která vede oddělení pro rozvoj genderové identity. V článku se píše: "Asi 80 procent dětí, které přicházejí do Tavistocku před dospíváním, nakonec změnil názor. Mnoho z nich se rozhodne, že jsou gayové nebo bisexuálové. Naopak u těch, které přicházejí v průběhu jsou čísla obrácená a asi 80 procent z nich se rozhodne pro změnu pohlaví." ^{xxxix}

V souladu s trans-afirmativním přístupem má být dítě léčeno podle čtyřstupňového procesu; sociální transformace, blokátory puberty, hormony pro změnu pohlaví a chirurgický zákrok. ^{xxxix} Každý z těchto kroků vyvolává otázky.

1. Sociální přechod zahrnuje změnu oblečení, nové jméno a zájmena a zacházení s dítětem, jako by bylo opačného pohlaví. Zavedeným přístupem je však "pozorné vyčkávání", které zkoumá možné faktory, jež stojí za přesvědčením dítěte, že je opačného pohlaví, a snaží se dítěti pomoci vyřešit rozpor mezi myslí a duší. a tělem. Nový přístup, který je pro mnohé veden spíše ideologií než výzkumem, vyžaduje nezpochybnitelné potvrzení preferovaného pohlaví dítěte.
2. Když se dítě blíží k pubertě, druhým krokem je předepsání blokátorů puberty, které mají zabránit normálnímu procesu zrání a vývoje. Tím se puberta oddálí a může dojít i k regresí již vyvinutých pohlavních znaků. Jedná se o jedinou léčbu, kterou NHS doporučuje u dětí mladších 16 let. Používané léky byly poprvé licencovány pro použití v konečném stadiu rakoviny prostaty

a nyní se používají "off-label". ^{xxxix} Existují problémy týkající se souhlasu a nedostatečného výzkumu dlouhodobých následků a vedlejších účinků, mezi něž patří riziko neplodnosti.

3. Třetí fází je podávání hormonů napříč pohlavími. Chlapcům se podává estrogen a dívkám testosteron, aby se napodobil proces puberty u opačného pohlaví. Směrnice NHS doporučují, že by měly být podávány dětem starším 16 let. Praktickému lékaři bylo zakázáno léčit transgenderové pacienty bez dozoru, zatímco Všeobecná lékařská rada (GMC) vyšetřuje stížnosti na podávání hormonů pro změnu pohlaví dětem již od 12 let^(xxxv).
4. V neposlední řadě mohou jedinci podstoupit operaci změny pohlaví. Ta zahrnuje odstranění nebo změnu primárních a sekundárních pohlavních znaků a následnou plastickou operaci, která vytvoří nové pohlavní znaky. Plastická operace pohlavních orgánů, bez ohledu na to, jak realisticky může výsledek vypadat, nevytváří orgány opačného pohlaví.

Komplexní přehled různých studií však zjistil, že v době sledování v dospívání nebo v dospělosti u 84 % dětí pohlavní dysforie ustoupila. ^{xxxvi} Proto by se nemělo spěchat s usnadněním časné sociální změny nebo potlačením puberty. Míra přetrvávání u biologických mužů je nízká a pohybuje se od dvou do 30 % procent. Ačkoli jsou o něco vyšší u žen, celkově se většina osob mladších 18 let, které se identifikují jako trans, vrátí ke svému rodnému pohlaví.

Při léčbě dětí NHS uvádí: "Většina léčebných postupů nabízených v této fázi je spíše psychologická než lékařská nebo chirurgická. Je to proto, že u většiny dětí s podezřením na genderovou dysforii se tento stav po dosažení puberty neprojeví.

Psychologická podpora nabízí mladým lidem a jejich rodinám možnost diskutovat o svých myšlenkách a získat podporu, která jim pomůže vyrovnat se s emocionálním strádáním spojeným s tímto stavem, aniž by se spěchalo do drastičtější léčby^(xxxvii)

Detransitioning

V médiích se stále častěji objevují příběhy lidí, kteří detranzitují. Profesor Miroslav Djordjevic je přední světový chirurg zabývající se rekonstrukcí pohlavních orgánů, který byl poprvé požádán o provedení "reverzní" operace před pěti lety^{xxxviii}.

říká, že ti, kteří chtějí přejít, hovoří o ochromujících vlnách deprese po přechodu a v některých případech uvažují o sebevraždě. Ročně provede asi 100 operací a požaduje, aby pacienti minimálně jeden až dva roky podstupovali psychiatrické vyšetření. Vyjádřil "skutečné znepokojení nad úrovní psychiatrického vyšetření a poradenství, kterého se lidé před operací změny pohlaví dostávají jinde".^{xxxix} Ryan Anderson věnuje celou jednu kapitolu své knihy příběhům těch, kteří přešli na jinou pohlavní dráhu, a mnohé z nich popisuje jejich vlastními slovy.^{xl} Všímá si opakujících se problémů týkajících se šikany v dětství, přizpůsobování se genderovým stereotypům a spěchu některých lékařů při podpoře přechodu.

Je smutné, že zatímco počet pokusů o sebevraždu u těch, kteří se identifikují jako trans, je velmi vysoký - 27 % u mladých trans lidí ve srovnání s 27 % u mladých trans lidí, kteří se identifikují jako trans, je velmi vysoký.

11 procent u všech mladých lidí^{xli}. Je však třeba tragicky poznamenat, že ti, kteří podstoupili přechodnou operaci, mají 19krát vyšší pravděpodobnost, že zemřou sebevraždou, než je průměr.^{xlii}



6. Právo, vzdělávání a svoboda projevu

Právní úprava otázek týkajících se trans ve Spojeném království je složitá, často nejednoznačná a podléhá změnám. Tento úvod proto nepředstavuje právní poradenství ani návod a neměl by tak být vykládán.

Ve Spojeném království se navrhuje změnit zákon, aby se lidé mohli rozhodovat o svém pohlaví a aby při příštím sčítání lidu byla jakákoli otázka na pohlaví dobrovolná. Návrhy vyvolávají významné otázky týkající se spravedlnosti, zejména v souvislosti s lékařskou péčí o děti, omezením role rodičů a dopadem na manželství v případě, že jeden z manželů změní pohlaví.

Některé feministky návrhy kritizují a považují je za součást silícího trendu odstraňovat veškeré zmínky o biologickém ženském pohlaví. Spisovatelka a akademička Germaine Greerová uvedla, že biologické ženy "všude prohrávají". Dodala: "Je mi z toho špatně a jsem unavená. Stále tvrdíme, že ženy získaly vše, co potřebují získat. Nevyhrály ani právo na existenci." ^(xliii) Práva žen ztrácejí smysl vzhledem k tomu, že pojem "ženství" je v některých trans a queer ideologiích tak flexibilní a neurčitý.

Někteří křesťané souhlasí s obavami, které vznášejí ženské a jiné skupiny ohledně bezpečnosti žen, ale také zásadněji s tím, že je zpochybňována samotná jejich identita. Umožnit někomu, kdo se narodil mužem, který se však sám označuje za ženu, do užšího výběru žen nebo do útulku pro ženy. domácího násilí, se ukazuje jako velmi kontroverzní. Obavy vzbuzují také plavání pouze pro ženy, šatny pro ženy.

a používání toalet. Některé z návrhů by také mohly omezit svobodu projevu a náboženského vyznání tím, že by nutily lidi používat určitou terminologii nebo se jí vyhýbat.

Právo

Zákon o uznání pohlaví z roku 2004 umožňuje získat certifikát o uznání pohlaví, pokud byla lékařsky diagnostikována výrazná dysforie a bylo posouzeno, že osoba úspěšně žije nejméně dva roky, zatímco se prezentuje ve svém získaném pohlaví.

V prosinci 2015 zveřejnil **Výbor pro rovnost žen a mužů Dolní sněmovny** svou zprávu, *Transgender Equality*. Westminster následoval skotskou vládu a zveřejnil návrhy na změnu procesu GRC na proces založený výhradně na vlastním prohlášení jednotlivých žadatelů již od 16 let. Navrhuje se také, aby se chráněnou charakteristikou stala spíše genderová identita než pohlaví nebo změna pohlaví. Tím by se právní ochrana přesunula na subjektivní kritérium a bylo by to velmi problematické.

Podle **zákona o rovnosti z roku 2010** je diskriminace osob, které změnily pohlaví (zejména ne transsexuálů obecně), nezákonná. Podle **zákona o ochraně údajů z roku 1998** by trans identita a změna pohlaví představovaly "citlivé údaje" pro účely této legislativy. To platí i podle GDPR. Více informací naleznete na webových stránkách komisaře pro informace.



Vzdělávání

Vzdělávání je nesmírně důležitá a složitá oblast, které se v tomto zdroji můžeme věnovat jen stručně. Zásadní je, aby školy poskytovaly všem žákům bezpečné vzdělávací prostředí. Je třeba chránit ty, kteří zažívají genderovou dysforii, a je nezbytné, aby školy řešily všechny formy šikany, včetně té, kterou trpí trans žáci.

V mnoha situacích bude vhodné obrátit se na oddělení duševního zdraví dětí a dospívajících, protože škola nebude vedoucím orgánem pracujícím s konkrétním dítětem. Na úrovni politiky bude pro školy důležité konzultovat s různými skupinami, aby se zajistilo, že jakákoli politika bude vyvážená. Na adrese .

většinu školních směrnic týkajících se transgenderu sepsaly transgenderové organizace a skupiny LGBT.

což představuje riziko upřednostňování určitého ideologického pohledu. Transgender Trend, sekulární organizace, která je znepokojena současným trendem diagnostikovat "genderově nekonformní" děti jako transgenderové, vypracoval

^{xliv} Jejich vzdělávací materiál zpochybňuje některé převládající transgenderové ideologie.

Školy musí vytvářet takové vzdělávací prostředí, které žákům umožní zastávat různé názory. Děti mohou mít problémy se svou genderovou identitou a je třeba je v tom podporovat. Stejně tak mohou mít děti problém pochopit a reagovat na žáka s genderovou dysforií nebo žáka, který do určité míry prožívá genderovou inkongruenci. Existují důležité

svobodu svědomí a svobodu projevu, když se dítě nebo učitel zavazuje používat preferované zájmeno nebo jméno jiného žáka. Zásady šikany musí být jasně definovány, aby byl dán prostor pro nesouhlas.

Právní definice šikany neexistuje. Ve Velké Británii je šikana definována jako "opakované chování, jehož cílem je někoho emocionálně nebo fyzicky zranit a které je často zaměřeno proti určitým lidem kvůli jejich rase, náboženství, pohlaví nebo sexuální orientaci nebo jinému aspektu, jako je vzhled nebo postižení."^{xliv} Šikana je víc než pouhý nesouhlas s moderním pohlavím.

teorie. Mělo by být například malé dítě označeno za transfobní, protože nepoužívá zájmeno, které preferuje jiné dítě nebo jeho rodiče? Hrozí, že ve snaze chránit jedno dítě budou zasažena práva a svobody projevu, myšlení a svědomí jiného dítěte. Právě svoboda projevu, která umožňuje dítěti zvolit si preferované pohlaví, umožňuje jinému dítěti, aby nemuselo říkat něco, čemu buď nerozumí, nebo s čím nesouhlasí, a aby mohlo používat jazyk, který se cítí být schopno používat čestně a bez nátlaku. S těmito otázkami se tvůrci politik na místní i celostátní úrovni musí vypořádat.

Svoboda projevu

Rostou obavy z důsledků transgenderové ideologie na svobodu projevu. Opět je důležité rozlišovat v druhé části tohoto zdroje mezi těmi, kteří zažívají genderovou dysforii a vyžadují soucit, a širší ideologií, kterou bude třeba zpochybnit. Volba používat preferované jméno osoby z úcty a vztahu

je velmi odlišné od toho, když je člověk státem zavázán nebo nucen používat určité zájmeno. Některé lidé se také snaží zabránit diskusi a diskusi tím, že nesouhlas definuje jako nenávistný projev, nenávistný projev jako násilí a násilí jako teroristický čin. To uzavírá prostor pro nesouhlas a v konečném důsledku podkopává naši liberální demokracii.

Jakákoli budoucí legislativa by měla svobodu projevu výslovně chránit. To by mělo zahrnovat ochranu nesouhlasit s tím, jaká osobní zájmena se používají. Tato svoboda by se měla vztahovat na všechny zaměstnance včetně těch, kteří mají veřejnou povinnost rovnosti. Pokud se tak nestane, povede to k nucenému projevu - člověk bude nucen říkat něco, s čím hluboce nesouhlasí.



7. Kulturní trendy

Současná ideologická debata o trans se neobjevila z ničeho nic. Andrew Walker v knize *God and the Transgender Debate* (*Bůh a transgenderová debata*) poznamenává, že "do transgenderové debaty se vlévá mnoho proudu", nedospěli jsme sem náhodou.^(xlvii) Rychlost změn je sice překvapivá, ale vznikla spojením různých silných kulturních vlivů. Níže se krátce podíváme na některé z klíčových kulturních trendů.

Relativismus říká, že význam a pravda jsou relativní a že neexistuje žádný "správný" způsob, jak chápat svět nebo sebe sama. Ve světě bez absolutna nemá nikdo právo říkat ostatním, jak mají žít.

Postkřesťanství popisuje skutečnost, že na Západě žijeme ve společnosti, v níž kulturní vliv křesťanství upadá. Protože však každá společnost má určitou formu morálky, je pravděpodobné, že nějaký nový rámec převládne.

Individualismus upřednostňuje důstojnost každého člověka, ale v jeho radikálnější podobě si každý může psát svůj vlastní scénář. Důraz na rodinu a společenství je nahrazen důrazem na jednotlivce nesoucího individuální práva, osvobozeného od všech povinností.

Sexuální revoluce 60. let 20. století slibovala více sexu a větší štěstí, ale nedokázala to splnit. ani jedno z toho. Oddělila sex od manželství i plození a naučila lidi, že jejich těla jsou jejich vlastní, aby si s nimi dělali, co chtějí.

Gnosticismus považuje fyzický svět hmoty za špatný a rozbitý. Zdůrazňuje, že sebeuvědomění člověka je jiné a důležitější než padlá, nižší forma bytí. Umožňuje člověku hledat a preferovat autentické vnitřní já, oddělené od vnějšího či tělesného já a nadřazené mu.

Dualismus - odkazuje na určité formy osvícenské filozofie (např. ovlivněné Descartem), které upřednostňují racionalismus a autoritu mysli před tělem, takže duševní sebepojetí je považováno za nadřazené biologickému statusu.

Feminismus - zahrnuje části feministického hnutí, které rozvíjely rozlišování mezi pohlavím a genderem, přičemž gender je považován za sociální konstrukt nebo výkon. To vytvořilo prostor pro exponenciální rozvoj trans konverzace. Jiné feministky však trans hnutí velmi kritizovaly za to, že stereotypizuje, co je žena, a podkopává práva biologických žen.

Poststrukturalismus - zastánci spisovatelů jako Derrida a Foucault, kteří rozpoznali sílu jazyka a snažili se "dekonstruovat" ideologické předsudky týkající se rasy, pohlaví, politiky a kultury. které ovlivňují naše chápání historie a náboženských a filozofických "pravd". Dekonstruktivisté se nesnažili pouze poukázat na opozice, jako je muž a žena nebo dobro a zlo, nebo je dokonce obrátit, ale snažili se je zcela dekonstruovat.

Teorie queer - navazuje na poststrukturalismus a usiluje o dekonstrukci "heteronormativity", normalizace praktik a institucí, které upřednostňují heterosexuální. Tvrdí, že identity nejsou pevné a neurčují, kým jsme.

Kulturní marxismus - navazoval na marxismus, který obhajoval odpor dělníků proti těm, kdo vlastní výrobní prostředky. Kulturní marxismus je sporný termín používaný k popisu boje těch, kteří jsou utlačováni kulturními normami - žen, nebělochů a lidí, kteří se identifikují jako transgender nebo gender fluid. Myslitelé jako Marcuse a Gramsci tvrdili, že k proměně společnosti je třeba proměnit kulturu, což na Západě znamenalo oddělit ji od židovsko-křesťanského náboženství. Vyzývali k "dlouhému pochodu kulturou" s cílem nově definovat rodinu, církve a občanskou společnost.

Konzumerismus - může se rozšířit nejen na zboží a služby, ale i na komodifikaci našeho vlastního bytí a identity. To znamená, že osoba, kterou chceme být, je považována za naše pravé já - odtud heslo, že můžeme "být, čím se rozhodneme být".

Technologie - zvýšila rychlost změn, které umožňují rychlé šíření myšlenek a rychlý vznik podpůrných komunit, což podle některých výzkumů může vést k sociální nákaze.

"Spravedlnost se obrací zpět a spravedlnost stojí opodál, neboť pravda klopýtá na veřejném prostranství a poctivost tam nemůže vstoupit."

Izajáš 59,14 (NRSV)



8. Závěry

Kolem transgenderu panuje v kultuře velký zmatek a informace a názory se neustále mění. Křesťané příliš často stojí v pozadí a na společenské změny týkající se genderu a genderové dysforie reagují pomalu. Je nutné, aby každý z nás jako jednotlivec i jako součást shromážděných společenství chápal transgender osoby, miloval je a měl k nim vztah, a aby se zapojil do širšího hnutí a postavil se mu.

Církev musí reagovat **soucítem**. Církev může být, a často také je, místem přijetí pro všechny, a zejména pro ty, kteří se cítí být odstrčeni na okraj společnosti. Pokud chceme porozumět těm, kteří se potýkají s genderovou dysforií, musíme začít nasloucháním jejich příběhům. Samotný stav je často bolestivý a znepokojivý a ti, kdo ho zažívají, mají neúměrně vysokou míru problémů s duševním zdravím. Cesta ke smíření mezi tělem a prožíváním vlastní identity může být často dlouhá a bolestivá, proto musíme být připraveni nabídnout jim a jejich rodinám dlouhodobou podporu a péči. To nepopírá učenickou roli církve, zejména u osob zapojených do širšího trans hnutí, které je často v rozporu s biblickou odpovědí.

Církev musí v této obtížné oblasti usilovat o **vyjasnění**. Zatímco se snažíme podporovat ty, kdo se potýkají s genderovou dysforií, můžeme se bránit a stavět se proti tomu.

formy transgenderové ideologie, které nabízejí alternativní, radikálně sekulární představy o tom, co znamená být člověkem. Bible má co říci o tom, co je to

být člověkem, o pohlaví a genderu, o těle a o životě v padlém světě. Vykoupení skrze život v Kristu přináší naději pro naše srdce, mysl a tělo, které byly ovlivněny pádem a pokračujícím hříchem. Církev však musí být opatrná, aby pastoračně reagovala na jednotlivce a zároveň si uvědomovala problémy a složitosti spojené s transgenderem.

Nakonec by církev měla s pokorou vyjádřit některé své **obavy**. Církev bude stejně jako mnoho jiných obezřetná vůči invazivním a nevratným lékům a postupům, zejména u dětí. Mnozí křesťané budou také sympatizovat s obavami, které vznáší ženské skupiny ohledně bezpečnosti žen, například v ženských azylových domech, ale především s tím, že je zpochybňována samotná jejich identita. Ve stále více rozdělovacích veřejných rozhovorech hrozí nebezpečí, že budeme špatně slyšet, a proto se musíme snažit budovat dobré vztahy a dbát na to, abychom vždy hovořili s milostí a respektem.

John Stott, který opakoval Karla Bartha, vyzval křesťany, aby v jedné ruce drželi Bibli a v druhé noviny. Noviny přináší zprávy

o trans se v jednotlivých novinách liší a mění se den ode dne, jak se snaží informovat o této obtížné a rychle se měnící oblasti. Bible poskytuje konzistentní rámec a poutavé vyprávění, které pomáhá zapojit se do rozmanitosti lidí a situací, jimž každý z nás čelí.

Doufáme, že tento zdroj pomůže umožnit více soucitných rozhovorů a transformativních setkání.

9. Slovníček pojmů

Širší souvislosti

Je důležité porozumět širšímu rámci, v němž se trans diskuse odehrává.

Pohlaví (biologické pohlaví) - Definice člověka jako muže nebo ženy na základě pohlavních orgánů, reprodukční schopnosti a chromozomů. Chirurgický zákrok (často nazývaný "přechod") nebo užívání hormonů nemění biologické pohlaví.

Pohlaví = žena - intersex - muž

Genderová identita - vnímání určitého pohlaví, které může, ale nemusí odpovídat pohlaví při narození.

Genderová identita = žena - genderqueer/non binary - muž

Vyjadřování pohlaví - způsob, jakým osoba vyjadřuje nebo veřejně prezentuje své subjektivní vnímání pohlaví.

Vyjádření pohlaví = ženské - androgynní - mužské

Sexuální přitažlivost/orientace - Vztahuje se k tomu, kdo osobu přitahuje na základě jejího pohlaví/rodové příslušnosti ve vztahu k jiným osobám.

Sexuální orientace = heterosexuální - bi/pan/ asexuální - homosexuální^{xlvii}

Obecné pojmy

Cisgender nebo Cis - sporný termín používaný pro označení osoby, jejíž subjektivní pocit genderové identity je stejný jako pohlaví, které měla při narození. Opak transgenderu. (cis = na straně.)

Gender - Tento termín se stává stále spornějším a v minulosti se často používal zaměnitelně s pohlavím.

Dnes se obecně používá pro označení psychologických, sociálních a kulturních aspektů bytí mužem nebo ženou a zahrnuje genderovou identitu a vyjadřování. Světová zdravotnická organizace jej definuje jako "sociálně konstruované charakteristiky žen a mužů - jako jsou normy, role a vztahy mezi skupinami žen a mužů."^{xlviii}

Genderová dysforie - nepříjemný pocit nebo tíseň, kterou člověk prožívá kvůli pocitu "nesouladu" nebo nesouladu mezi svou genderovou identitou a biologickým pohlavím.

Genderová fluidita - Používá se u lidí, kteří neprožívají svůj pocit pohlaví jako fixovaný na muže nebo ženu, ale kolísají na kontinuu mezi nimi.

Osvědčení o uznání pohlaví - Dokument, který osobě umožňuje právní uznání pod novým pohlavím.

Změna pohlaví - Lékařský zákrok, který začíná blokátory puberty, je-li to vhodné, a hormony pro změnu pohlaví. Chirurgický zákrok může zahrnovat kompletní hysterektomii, oboustrannou mastektomii, rekonstrukci nebo zvětšení hrudníku, rekonstrukci pohlavních orgánů a některé plastické rekonstrukce obličeje.

Genderqueer - zastřešující termín pro genderové identity, které nejsou výhradně mužské nebo ženské. Mezi další termíny patří nebinární, pan gender a polygender. V souvislosti s tím je queer teorie, jak se rozvíjí od doby. Judith Butler a další, zdůrazňuje sociálně konstruovanou povahu genderových i sexuálních identit.

Intersex - intersexuální stavy jsou diagnostikovány a léčeny **odlišně** od transgenderu a neměly by být směřovány. Intersex je termín, který popisuje

stavy, kdy se člověk narodí s nejednoznačnými pohlavními znaky nebo anatomii - gonádovou, genitální nebo vzácněji chromozomální -, které neumožňují jednoznačnou identifikaci jako mužské nebo ženské pohlaví.

Non-binary - zastřešující termín pro ty, kteří se neidentifikují jako muž nebo žena.

Transgender - tento souhrnný termín označuje osoby, jejichž pohlaví se neshoduje s pohlavím, které jim bylo přiděleno při narození, nebo jim nevyhovuje. Často se zkracuje na "trans".

Další zdroje a odkazy

Další zdroje, články a filmy Evangelikální aliance; navštivte eauk.org/trans

V této oblasti chybí nabídka a služby, na které lze odkázat, jsou omezené. Osoby, které se potýkají s genderovou dysforií, by měly vyhledat lékařskou pomoc u svého praktického lékaře nebo v místní službě duševního zdraví dětí a dospívajících (CAMHS). V této oblasti je zapotřebí aktivnější křesťanská podpora. Pomoci mohou také následující zdroje.

Anderson, Ryan T, *Když se Harry stal Sally*: (Encounter Books, 2018).

Komplexní, čtivé a na důkazech založené argumenty pro zpochybnění předpokladů tohoto transgenderového okamžiku.

Grant, Jonathan, *Božské pohlaví*: (Brazos Press, 2015): Grant: *A Compelling Vision for Christian Relationships in a Hypersexualized Age* (*Přesvědčivá vize křesťanských vztahů v hypersexualizované době*)

Nejedná se konkrétně o transgender, ale o velmi užitečnou knihu o širším kontextu sexuality a vztahů, která upozorňuje na širší kulturní proudy.

Harrison, Glynn, *Lepší příběh: Bůh, sex a lidský rozkvět* (IVP UK, 2017).

Netýká se konkrétně transgenderu, ale vyzývá křesťany, aby vyprávěli lepší příběh - biblicky zakotvenou morální vizi sexu a vztahů.

Noble, Whittle a Johnston ed., *Manželství, rodina a vztahy*: (IVP, 2017): *Biblical, Doctrinal and Contemporary Perspectives* (*Biblické, doktrinní a současné perspektivy*).

Svazek rozsáhlých esejů o sexualitě, manželství, rodinném životě, svobodě, vztazích osob stejného pohlaví, násilí na ženách, antropologii, genderu a kultuře.

Roberts, Vaughan, *Transgender*: (The Good Book Company, 2016).

Skvělá úvodní kniha, která stanovuje křesťanský pohled na svět a snaží se aplikovat zásady na mnoho složitých otázek týkajících se genderové identity.

Thomas, Rick a Peter Saunders, "Gender Dysphoria", CMF File 59 (2016). Dostupné na <https://www.cmf.org.uk/resources/publications/content/?context=article&id=26419>.

Užitečný článek Ricka Thomase, který spojuje lékařský a biblický pohled na toto téma.

Townsend, Christopher, *Gender - kam dál?* Jubilejní centrum, 2016. Dostupné na <http://www.jubilee-centre.org/gender-next-christopher-townsend/> (Přístup v dubnu 2018).

Stručný přehled různých chápání genderu, biblických úvah o těle, pohlaví a genderu a výzev, kterým křesťané čelí v souvislosti se zmatením pohlaví.

Transgenderový trend - <https://www.transgendertrend.com>

Tuto webovou stránku provozuje skupina rodičů ze Spojeného království, kteří jsou znepokojeni současným trendem diagnostikovat "genderově nekonformní" děti jako transgender. Jsou užitečným laickým zdrojem zpochybňujícím současný trans narativ.

True To Form (gender a sexualita), Primer Issue 3 (The Good Book Company, 2016).

Užitečné eseje od různých autorů nabízející biblické a pastorační odpovědi na otázky týkající se sexuality a genderu.

Walker, Andrew, *Bůh a debata o transgenderu: Co vlastně říká Bible o genderové identitě?* (The Good Book Company, 2017)

Tato kniha pomáhá křesťanům pochopit, co Bible říká o genderové identitě, a promyšleně se zapojit do jedné z nejvýbušnějších kulturních diskusí současnosti.

Yarhouse, Mark, *Understanding Gender Dysphoria: Navigating Transgender Issues in a Changing Culture* (Porozumění genderové dysforii: Orientace v transgenderových otázkách v měnící se kultuře).

(InterVarsity Press, 2015)

Yarhouse se vyrovnává s psychologickou a teologickou složitostí transsexuální problematiky a nabízí pastoračně citlivou odpověď.

Yarhouse, Mark, Q Ideas talk, *What is Gender Dysphoria?* Dostupné na https://www.youtube.com/watch?v=CMqiD_4KsIA (Přístupné v dubnu 2018).

Krátká úvodní přednáška o nejnovějším výzkumu genderové dysforie a rámec, jak dobře přemýšlet o rozhovoru o identitě.

Odkazy

Pokud není uvedeno jinak, citáty z Písma pocházejí z Bible svaté, New International Version® Anglicized, NIV® Copyright © 1979, 1984, 2011 by Biblica, Inc.® Použito se svolením. Všechna práva jsou celosvětově vyhrazena.

ⁱUvedeno účastníkem rozhovoru, který autor vedl s podpůrnou skupinou transgender osob.

(i) <https://www.theguardian.com/lifeandstyle/2010/jun/02/brief-history-transgender-issues> (Přístup 30/08/18)

(ii) <https://www.nhs.uk/conditions/gender-dysphoria/> (Přístup 11/09/18).

(iv) <https://www.theguardian.com/society/2016/jul/10/transgender-clinic-waiting-times-patient-numbers-soar-gender-identity-services> (Přístup: 01/11/17)

(v) ^oDonovan, Oliver, *Vzkříšení a morální řád: An Outline for Evangelical Ethics*, 2. vydání (Eerdmans, 1994) s. 5.

^{vi}tamtéž

^{vii}Sloane, Andrew, *"Muže a ženy stvořil on"? Teologické úvahy o pohlaví, biologii a identitě v manželství, rodině a vztahy*: (IVP, 2017), s. 233-4.

^{viii}Townsend, Christopher, *Gender - Kam dál?* Jubilejní centrum, 2016. Dostupné na <http://www.jubilee-centre.org/gender-next-christopher-townsend/> (přístup 30/4/18).

^{ix}Harrison, Glynn, *Who am I today? Moderní krize identity*. Jubilee Centre, 2016. Dostupné na <http://www.jubilee-centre.org/10178-2/> (Přístup 30/08/18).

^xYarhouse, Mark, *Understanding Gender Dysphoria: Navigating Transgender Issues in a Changing Culture*, (InterVarsity Press, 2015). Yarhouse byl některými křesťany kritizován za to, že se dostatečně nezabývá trans ideologií. Existují obavy, že terapeutický model pastorační péče, který naslouchá zkušenostem těch, kterým je pomáháno, by mohl umožnit, aby tato zkušenost nepatřičně formovala doktrínu a teologii.

^{xi}Robert Gagnon, s. 3, citováno v Yarhouse s. 46.

^{xii}https://go.efca.org/sites/default/files/resources/docs/2016/01/9_postconference_mark_yarhouse_notes.pdf

^{xiii}Mohler, Albert, *We Cannot Be Silent* (Nelson Books, 2015) str. 69.

^{xiv}Ilustrace z podcastu Q Ideas, epizoda 039, The Transgender Conversation od Marka Yarhouse.

^{xv}Walker, Andrew, *God and the Transgender Debate* (The Good Book Company, 2017) kap. 8

^{xvi}www.livingout.org

(xvii) <https://www.thegospelcoalition.org/article/the-christian-response-to-gender-dysphoria/> (navštíveno 30. 8. 2018)

^{xviii}Evangelical Alliance Policy Commission, *transsexuality* (London: EA Policy Commission/Paternoster Press, 2000) str. 84-85.

^{xix}Na tuto problematiku upozomil profesor Jordan Peterson, kanadský profesor psychologie na Torontské univerzitě. "Neuznávám právo jiného člověka určovat, jakými zájmeny ho budu oslovovat.... Myslím, že vyslovením těchto slov se stávám nástrojem těchto motivací." <https://torontolife.com/city/u-t-professor-sparked-vicious-battle-gender-neutral-pronouns/> (Přístup 30. 8. 2018).

(xx) <https://www.independent.co.uk/news/people/muhammad-ali-death-cassius-day-why-did-he-change-his-name-nation-of-islam-a7065256.html> (Přístup 18/10/18)

(xxi) <https://www.theguardian.com/world/2017/jul/09/anglican-church-vote-welcoming-transgender-people-general-synod> (Přístup 30/08/18)

(xxii) <http://www.telegraph.co.uk/news/2017/11/01/transgender-people-can-end-badly-damaged-says-lord-robert-winston/> (Přístup 30/04/18)

^{xxiii}<https://digest.bps.org.uk/2018/07/23/systematic-review-puberty-suppressing-drugs-do-not-alleviate-gender-dysphoria/>

^{xxiv}Horton, Richard, "Offline: *Lancet*, Vol 385, Issue 9976, 11-17 April 2015, p 1380. Dostupné na [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(15\)60696-1/fulltext#articleInformation](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(15)60696-1/fulltext#articleInformation) (Přístup 18. 10. 2018).

^{xxv}Americká psychiatrická asociace, *Diagnostický a statistický manuál duševních poruch*, 5. vydání (DSM-5). (Washington, DC: Americké psychiatrické nakladatelství; 2013).

^{xxvi}Zucker KJ et al. "Gender Dysphoria in Adults", *Annual Review of Clinical Psychology*, 2016 12:1, s. 217-247.

^{xxvii}James Barrett, "Poruchy pohlavní identity" *Advances in psychiatric treatment* (2011), sv. 17, s. 381-388.

^{xxviii}Zpráva z operačního výzkumu po návštěvách a analýze klinik pro otázky genderové identity v Anglii, Analysis Intelligence & Resource Unit, listopad 2015, s. 38. Dostupné na <https://www.england.nhs.uk/commissioning/wp-content/uploads/sites/12/2015/11/gender-ident-clincs-rep-nov15.pdf> (přístup 30/04/18).

(xxix) <http://gids.nhs.uk/number-referrals> (Dostupné 09/05/18).

^{xxx}Lisa L. Littman, "Rapid Onset of Gender Dysphoria in Adolescents and Young Adults: A Descriptive Study", *Journal of Adolescent Health*, 2017.

(xooi) <https://www.nationalgeographic.com/magazine/2017/01/how-science-helps-us-understand-gender-identity/> (Přístup 30/04/2018)

(xooii) <https://www.thetimes.co.uk/article/inside-britains-only-transgender-clinic-for-children-pdtqcf9nk> (Přístup 30/04/18)

^{xooiii} Anderson, Ryan T, *Když se Harry stal Sally*: (Encounter Books, 2018) s. 20-21.

(xooiv) <https://www.transgendertrend.com/puberty-blockers/> (Přístup 10/05/18)

(xooxv) <http://www.bbc.co.uk/news/uk-wales-41213534> (navštíveno 10/04/18)

^{xooxvi} Steensma et al., "Factors Associated With Desistence and Persistence of Childhood Gender Dysphoria: Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, s. 582-590, Vol. 52, No. 6, June 2013.

(xooxvii) <http://www.nhs.uk/conditions/gender-dysphoria/treatment/> (Přístupné dne 1. 7. 2018)

(xooxviii) <http://www.telegraph.co.uk/health-fitness/body/gender-reversal-surgery-rise-arent-talking/> (Přístup 10/05/18)

(xooxix) <http://www.telegraph.co.uk/health-fitness/body/gender-reversal-surgery-rise-arent-talking/> (Přístup 10/05/18)

^x Anderson, Ryan T, *Když se Harry stal Sally*: (Encounter Books, 2018) s. 49-76.

(xi) https://www.stonewall.org.uk/sites/default/files/trans_stats.pdf (Přístupné (11/09/18)

^{xiii} Cecilia Dhejne et al., "Long-term follow up of transsexual persons undergoing sex reassignment surgery: cohort study in Sweden" (Dlouhodobé sledování transsexuálních osob, které podstoupily operaci změny pohlaví: kohortová studie ve Švédsku).

PLOS ONE 6 (únor 2011): e16885

(xlii) <https://www.thetimes.co.uk/article/no-sex-please-this-is-the-census-sswnlgs5z> (Přístup: 05/02/18)

(xliv) <https://www.transgendertrend.com/wp-content/uploads/2018/02/Transgender-Trend-Resource-Pack-for-Schools.pdf> Transgender Trend je skupina rodičů se sídlem ve Velké Británii, kteří jsou znepokojeni současným trendem diagnostikovat "genderově nekonformní" děti jako transgender. Nepodporovali bychom celou jejich zprávu, je však užitečným protipólem k naprosto akceptujícímu přístupu jiných zdrojů.

(xlv) <https://www.bullying.co.uk/general-advice/what-is-bullying/> (Přístup 30/08/18)

^{xvii} Walker, Andrew, *God and the Transgender Debate: What does the Bible actually say about gender identity?* (The Good Book Company, 2017) str. 21

^{xviii} Používá materiál z prezentace Dr. Paula Coultera z Belfast Bible College.

(xlviii) <http://www.who.int/gender-equity-rights/understanding/gender-definition/en/> (Přístup 30/08/18)

TRANS FORMED

evangelical alliance
together making Jesus known



176 Copenhagen Street, Londýn, N1 0ST
T 020 7520 3830 | Einfo@eauk.org | W eauk.org

Evangelikální aliance. Společnost s ručením omezeným registrovaná v Anglii a Walesu pod číslem 123448 Registrovaná
charita č. Anglie a Wales: 212325, Skotsko: SC040576
Sídlo společnosti: 176 Copenhagen Street, Londýn, N1 0ST